

faa himmelvidt forskjelligt fra Gjennemsnitsstørrelsen af de Skibe, som forudsættes at ville passere Kanalen, at man næsten ikke kan forstaa, hvorledes Projektet kan komme til at nævne et saadant Tal som 500 Tons.

Med Hensyn til de 60,000 Skibe, som der menes, at man kan gaa ud fra som noget Positivt, virkelig passerer Stagen, har jeg ogsaa mine Tvivl. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at under Forhandlingerne i den tydste Rigsdag om Nord- og Østersjøkanalen, havde denne ganske sikkert ogsaa ret gode Oplysninger om den Tonnage, der aarlig passerer Stagen. Jeg tvivler i alt Fald ikke derom, og man kan der til det Resultat, at den samlede Tonnage, der aarlig passerer Stagen i begge Retninger ikke kan sættes høiere end til 10,8 Millioner Tons. Nu siger man her raff væk 30 Millioner Tons; men det er for flot, det gaar ikke an at komme med den Slags Ting og forlange, at en Lovgivende Forsamling skal bygge et Lovforslag derpaa, tilmed naar der kræves saa betydelige Midler i Form af Statsbidrag, som der her er Tale om. Jeg skal strax sige, at jeg for mit Bedkommende — maaske det her er Limfjordsrepræsentanten, der spiller med ind, det tør jeg ikke benegte — ikke har Noget imod at lade Forslagsstilleren faae Ret til Koncession paa et saadant Anlæg, naturligvis forsaavidt det ærede Medlem ser sig i Stand til at stille en saadan Garanti for, at Trediemand ikke kommer til at lide Skade, som vi jo altid ere vant til at forlange ved Jernbanekoncessioner og Sligt. Hvis det ærede Medlem eller hans Kommittenter ere i Stand til at give en saadan Garanti, har jeg altsaa ikke Noget imod at gaa med til at give ham denne Koncession, forudsat selvfølgelig, at § 5 gaar ud af Loven, men § 5 kan jeg ikke være med til. Forrige Gang da Lovforslaget laa for, forlangte man et rundt Beløb af 10 Mill. Kr. Tilskud af Statskassen, og det faldt adskillige Medlemmer noget for Brystet, jeg erklærede mig i alt Fald fuldstændig ude af Stand til at gaa med til at give 10 Mill. dertil, navnlig ikke, naar hensaas til det Resultat, jeg var kommen til ved at undersøge Oberflaget, og se, hvilke Udgifter der overhovedet var til at faae Sagen gennemført. Men se vi nu paa, hvad man her forlanger, nemlig en Rentegaranti af 3 pCt. Rente for et Beløb af 35 Mill. Kr. i 15 Aar, vil det jo strax næsten ved første Diekast ses, at det der nu forlanges, er meget Mere, end der forlangtes i Fjor. Det er jeg i alt Fald fuldstændig paa det Reene med, og det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds har aldeles Ret, naar han ganske affeende

sagde — saaledes forstod jeg ham da — at nogensomhelst Indtægt ud over Vedligeholdelse og Administrationsudgifterne vilde der aldrig nogenstinde kunne være Tale om. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, det er slet ikke for meget sagt ogsaa jeg er fuldstændig overbevist om, at der, hvis dette Lovforslag gennemføres, aldrig nogenstinde vil kunne være Tale om, selv ikke under de allerheldigste, de bedste og de lyfeste Forhold, at kunne erholdes mere end Driften og Vedligeholdelsesudgifterne dækkede. Det er altsaa et rent Statstilskud, enten det forlanges i den ene eller den anden Form. Se vi nemlig paa, hvad vi ville komme til at yde i de 15 Aar, hvis vi give et Tilskud af 10 Mill. en Gang for Alle, saa bliver det, naar det med den gode Kredit, som vort Land har, og som gjør, at vi ikke have vanskeligt ved at rejse Laan til 3½ pCt., i Rentetab af de 10 Mill. aarlig à 3½ pCt. p. A. 350,000 Kr. altsaa i 15 Aar et Rentetab af 5¼ Mill., eller ialt 15¼ Mill. som man om 15 Aars Forløb med en Udbetaling strax af 10 Mill. Kr. vilde være kommen op til. Forlanger man en Rentegaranti af 3 pCt. for 35 Mill. Kr. eller med andre Ord 1,050,000 Kr. om Aaret, i 15 Aar, vil dette Beløb med Tillæg af 3½ pCt. Rente, efterhaanden som man hder Tilskuddene, i 15 Aar løbe op til 20,160,000 Kr., saa at vi altsaa skulle udrede ca. 5 Mill. mere end det, der var foreslaaet i Fjor. Det er altsaa meget langt fra, at Forandringen i Lovforslaget paa dette Punkt er en Forbedring fra det i Fjor, tiltrods for at man har ment at kunne sætte Anlægsomkostningerne ned med 1 Mill. fra 36 til 35 Mill. Naar jeg gaar ud fra, at Anlægssummen absolut maa forøges med noget som 18 Mill. Kr. op til 54 Mill., er det selvfølgelig ud fra den Forudsætning, at det Beløb, der er regnet til Forrentning, Sælver, Provisioner og andre Omkostninger, fuldt ud vil gaa med, naar Summen bliver saa betydelig forhøiet, og det kan gjerne være, at det i dette Tilfælde ikke vil være en ret klækelig Sum. Men ud fra det Synspunkt, hvorfra jeg ser paa Anlæget, bebrejder jeg egentlig ikke den ærede Forslagsstiller, at han holder fast ved en Anlægssum af 35 Mill., uagtet den er 10 Mill. høiere end det Beløb, som efter det foreliggende Projekt skulde være den effektive Udgift, en Formening, som jeg er ude af Stand til at forstaa, at der er nogensomhelst Rimelighed for skal kunne holde Stik, den effektive Udgift vil sikkert blive 43 à 44 Millioner.

Den ærede Forslagsstiller mente, at dette Anlæg vilde blive til en overordentlig Nytte